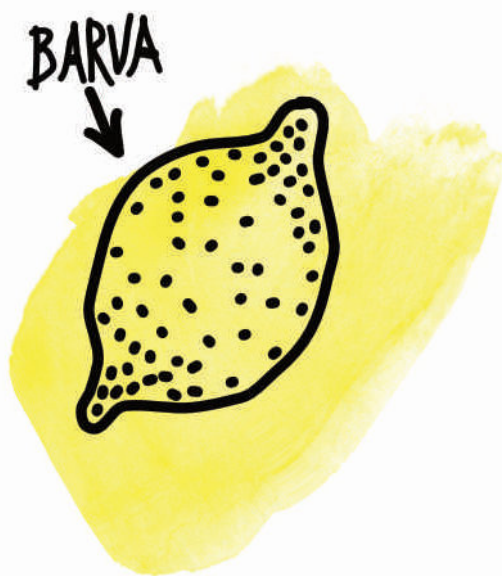
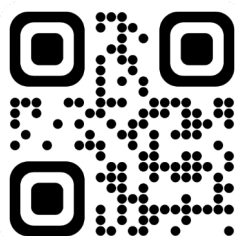

R _ _ _ _

P _ _ _

KOPRODUCENTA

PARTNERJI

PROJEKT IZVEDEN S POMOČJO

Mestna občina Ljubljana

RUMENA PIKA NA NEBU JE VČASIH ČISTO MAJHNA, SPET DRUGIČ OGROMNA ZLATA KROGLA. ENKRAT NJEN ODSEV BLEŠČI V OČI, SPET DRUGIČ SE SKRIVA ZA OBLAKI. INTERAKTIVNA GIBALNO-TAKTILNA PREDSTAVA ZA VSE LJUDI POD SONCEM OD PRVEGA LETA STAROSTI DALJE, NA NEŽEN ESTESKI IN GIBALNI NAČIN POVABI NAJMLAJŠE, DA SKUPAJ S SPREMLJEVALCI PRVIČ IZKUSIJO UPRIZORITVENO UMETNOST IN SE PREPUSTIJO, DA JIH POBOŽAJO ŽARKI PREPLETA USTVARJALNOSTI.

AVTORSTVO + SOUSTVARJANJE: AJDA TOMAZIN, ROK KRAVANJA

KONCEPT + KOREOGRAFIJA + REŽIJA: AJDA TOMAZIN

IGRA + GIB: ROK KRAVANJA

AVTORSKA GLASBA: DREJC POGAČNIK, SAŠO TEPINA

SVETOVANJE + OBLIKOVANJE SVETLOBE: ANŽE VIRANT, GREGOR KUHAJ

ZUNANJE OKO + STROKOVNO SVETOVANJE + PEDAGOŠKO GRADIVO: NIKA ARHAR

OBLIKOVANJE KOSTUMOV + POMOČ PRI IZDELAVI SCENSKIH ELEMENTOV: IZTOK HRGA

LIKOVNA ZASNOVA + OBLIKOVANJE PROSTORA IN VIZUALIJ: AJDA TOMAZIN

SNEMANJE + OBDELAVA VIDEA: MATEJ POVŠE

FOTOGRAFIJA: MAŠA PIRC / BIEN, SUNČAN STONE, MIRTA ZAJC

PRODUKCIJA:

AJDA TOMAZIN, ODPRTI PREDALI,

ZAVOD ZA SODOBNE INTERDISCIPLINARNE PROCESSE KRANJ

KOPRODUKCIJA: HIŠA OTROK IN UMETNOSTI LJUBLJANA, ZAVOD CARNICA -BIEN

FINANCERJI: MINISTRSTVO ZA KULTURO, MESTNA OBČINA KRANJ,

MESTNA OBČINA LJUBLJANA

V SODELOVAJU S: BIENALE BIEN + FAKULTETA ZA DIZAJN, LAYERJEVA HIŠA,

STOLP PUNGERT, PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ - STOLP ŠKRLOVEC,

KD QULENIUM - FESTIVAL KALEJDOSKOP

K _ _ _ S _ _

USTVARJALI

PREDSTAVO

R _ _ _ _

PIKA N _

NEBU?

Ko gledamo končano predstavo, si le težko predstavljamo, kaj vse se je dogajalo v procesu, ki je vodil do končne odrske verzije. Če je predstava uspela, poraja vtis, kako enostavno in logično se uprizoritveni elementi povezujejo med seboj, a koliko raziskovanja, vprašanj, razmislekov in izpuščenih idej ostaja skritih v ozadju! Vsak ustvarjalni proces je poln zamisli, želja, možnosti in omejitev, predvsem pa preizkušanja in odločitev, ki ga usmerjajo in ob katerih se postopoma izčiščuje zasnova in podoba odrskega sveta.

Za predstavo Rumena pika na nebu smo začeli z idejo o Soncu kot osnovni temi in želeli nagovoriti otroke od 6. meseca ali 1. leta dalje, za katere je pri nas zelo malo gledaliških povabil (poleg tega pa se je Ajda, ki je doslej ustvarjala plesne predstave za vrtčevske otroke od 3. leta dalje, prepustila začetnemu impulzu mlade mamice). Ker je v tem obdobju v ospredju spoznavnega senzorična izkušnja, smo razmišljali, kako prebuditi otrokove čute in ob plesnem oziroma gibalnem jedru predstave spodbuditi čim bolj celostno zaznavanje in doživljanje ter domišljijo. Razmišljali smo o interaktivni predstavi, kjer bi malčkom ponudili tudi taktilne dražljaje (različne teksture tekstilnih predmetov), kar ustreza njihovi potrebi po neposrednem dotiku in spoznavanju sveta s konkretnim preizkušanjem in aktivnim poseganjem vanj, ter o prostoru, v katerega vstopijo in »se vanj potopijo« ter prepustijo dogajanju, razporejeni v bližini in okrog izvajalca namesto običajne frontalne postavitve.

Sonce kot izhodišče nam je odpiralo široko polje možnosti kot pojav sam po sebi, s svojo vsebino, asociacijami in simboliko (popotovanje rumene pike po nebu, od sončnega vzhoda do zahoda, Sonce poleti in pozimi, drugi naravni pojavi, Sonce kot vir svetlobe in toplote, žarki, ki nas pobožajo in požgečkajo, metaforična ideja Sonca v vseh nas). Z vidika konkretnih izhodišč za uprizoritveno raziskovanje je podpiralo okrogle oblike in krožne, zaobljene linije predmetov ter gibanja. Spraševali smo se, kako materializirati jutranje prebujanje Sonca ali žareče popoldansko Sonce navpično na nebu, saj se lahko Sonce in njegove značilnosti v predstavi vzpostavi na različne načine - z različnimi predmeti, svetlobo, ritmom in dinamiko dogajanja, gibanjem, zvokom, skozi občutja in vzdušje v različnih delih dneva. Pogovarjali smo se, kaj vse se lahko zgodi Soncu oziroma kaj (in

kako) vključiti v njegovo dogodivščino, da bo dogajanja in različnih informacij ravno prav – da omogočimo dovolj zaznavnih spodbud, raznolikosti in sprememb, a se hkrati ne borimo za pozornost gledalcev ali je zasujemo s preveč informacijami oziroma dražljaji, pa naj gre za različne elemente (gib, predmeti, govor, glasba, napolnjenost prostora) ali dogajanje skozi čas (ponavljanje elementov, novi predmeti, spremembe v dogajanju in ritmu). Aktivnemu, ustvarjalnemu opazovanju in doživljanju je potrebno omogočiti prostor, »da diha«, in mu hkrati zagotoviti jasna oprijemališča, izčiščen fokus, kamor se lahko pripne in vrne s pozornostjo tudi če ni ves čas osredotočen na dogajanje, kar pri malčkih niti ni pričakovano.

Začeli smo s konkretnim predmetom in v praktično raziskovanje vstopili z več Sonci in dvema izvajalcema (na odru sta bila Rok in Ajda). V začetni fazi smo delali kar s štirimi Sonci različnih velikosti. Ajda je spleta »oblačilo« v rumenkastih tonih za dve veliki (a različno veliki) medicinski žogi, v mehak tekstil oblekla pilates žogo srednje velikosti in zašila še kopico majhnih rumenih žogic, ki so lahko predstavljale sonca, žarke ali zvezdice. Velikost predmetov - Sonc je povezana s tem, kaj lahko izvajalca počneta z njimi, vpliva na njuno gibanje in na celostno podobo, s tem pa tudi na to, kako dogajanje učinkuje in kako ga dojemamo. Največji dve rumeni krogli sta recimo zelo primerni za vrtenje in kotaljenje, a težji za dvigovanje od tal, za veliko kroglo se lahko izvajalec skrije, pokuka k drugemu ali k gledalcem. Vsak premik velikega Sonca zavzame več prostora, deluje z večjo silo, v kateri se odraža njegova velikost in teža, hitreje pritegne pozornost in ustvarja močnejši odtis. Gibanje predmeta in izvajalca (ter njun odnos) s tem dobi specifično kvaliteto, drugačno kot pri lahkotnejši igrivosti (naj)manjših kroglic, ki se lahko zakotalijo dlje in hitreje, ki jih izvajalec lahko vrže visoko v zrak ali poda drugemu, jih skrije, pa z radostnim presenečenjem najde, se z njimi poboža (kot sled toplih žarkov) ali jih raztrosi po prostoru. Tudi srednje velika krogla nam je omogočala veliko igrivosti med izvajalcema, ki je spominjala na igro med otroki, a v resnici kar preveč – ponujala je jasno asociacijo na vsakdanjo igro z žogo in ta interpretacija se je vsiljevala sama od sebe, zato se nam je zdela najmanj primerna. Saj nismo želeli, da bi ob pogledu na Sonce vsi mislili na žogo! Ali kot se je izkazalo ob nekaj povabljenih gledalcih na eni od testnih izvedb – da bi jih Sonca

angažirala predvsem v smeri aktivnega povabila v igro z žog(ic)ami.

Tudi dejanja dveh izvajalcev na odru so večkrat porajala vtis otroške igre žoganja in hkrati zastavljala nekaj praktičnih zagat o odnosu do predmetov, zato smo se (kljub nekaterim lepim trenutkom v odnosu med njima in Sonci) vrnili k prvotni ideji enega izvajalca. Tako se je spremenil tudi položaj izvajalca – Roka in Ajdo smo lahko razumeli kot fantka in punčko, ki se prebudita s Soncem in z njim ter njegovimi premenami plujeta skozi dan, ko pa se je na odru znašel Rok sam, je postal izvajalec, ki upravlja z odrskim dogajanjem, kot protagonist pa nekoliko skrivnostna figura, ki je del uprizorjenih naravnih pojavov, jih spodbuja in se prepušča njihovim vplivom – včasih smo ga poimenovali nebeški čarovnik, v eni od kritik predstave so ga označili kot sončnega princa. Dogajanje se je s tem v večji meri premaknilo v oddaljen, domišljijjski svet na nebu, s poznanimi elementi, a malce pravljničnim odmikom od vsakdanjega. Spremenila se je perspektiva, skozi katero spremljamo zgodbo.

V začetnih raziskovanjih je bilo odprto tudi vprašanje, ali uporabimo več Sonc - rumenih krogel ali le enega. Uporabiti samo eno Sonce se nam je zdelo »skromno« (po drugi strani pa v tej fazi procesa sploh še nismo delali z nevihto, dežjem in mavrico, kar odrski svet hitro naseli s kopico novih elementov). Več različnih Sonc je na oder pripeljalo kontraste in možnost primerjanja, menjava elementov je prispevala k dinamiki. Igrali smo se z idejo več Sonc na odru, a se je pokazalo, da en izvajalec težko obvlada več Sonc hkrati in zlahka kakšno ostaja zapuščeno, statično, še posebej če so večja, poleg tega ni bilo jasno, zakaj bi se pojavili dve Sonci istočasno. Preizkušali smo, kako bi z menjavo Sonc vzpostavili osnovno strukturo predstave. Najbolj logična se nam je zdelo, da bi struktura sledila dnevnemu ciklu – potovanju Sonca skozi dan – od jutranjega vznikanja, ko se dan postopoma prebuja, krepitve in rasti Sonca, prek poldneva, pa vse do večernega zahajanja in umiritve, kar smo sprva razvijali skozi predmetna Sonca v različnih velikostih – od (naj)manjšega zjutraj, največjega opoldne in manjšega zvečer. Soočali smo se s praktičnimi težavami, kako izpeljati tekoč prehod od enega Sonca do drugega oziroma njihovo zamenjavo, kam odide manjše Sonce, ko se pojavi večje in od kje pride večje, ali pogled

gledalcev sledi Soncu, ki ga izvajalec »odpelje« iz odra in preusmeri pozornost z dogajanja na odru. Predvsem pa so se ti poskusi izkazali kot pretirano ilustrativni in dobesedni, prav nič v prid temu, da bi iz poznanih elementov in situacij pričarali drugačno, poetično podobo pojavnega. Ko smo na testno izvedbo povabili nekaj staršev in otrok, se je potrdilo, da predmeti pritegnejo največ zanimanja, vsako novo Sonce »ukrade« pozornost ali jih celo zvabi v aktivno vključitev v igro. Zato smo si zastavili drugačno vodilno vprašanje: kaj lahko posamezno Sonce naredi oziroma kaj z njim izvajalec počne (namesto da na oder pripeljemo več Sonc).

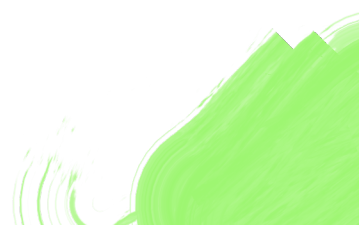
Odločili smo se za eno večje Sonce in več najmanjših kroglic, ki so v našem razumevanju predstavljale žarke. Soočali smo se z negotovostjo, ali bodo te prepoznane kot žarki in ali je to sploh nujno. Najmlajši gledalci ne sledijo zgodbi od začetka do konca, razmerje med pomenskimi in čutnimi, zaznavnim navezovanjem na predstavo je drugačno kot pri starejših, vendar kljub temu potrebujejo jasno strukturo in nekatere prepoznavne vsebinske vtise, znotraj katerih se lahko orientirajo. Ob tem smo hkrati imeli v mislih enoletnike in triletnike, ki imajo že daljšo, bolj usmerjeno in nadzorovano pozornost ter potrebujejo več vsebine ter zaokroženo logiko in smisel v celoti. Lovili smo se med prepoznavnostjo (podob, dogajanja) in igrivostjo ter domišljijo, se spraševali o tem, kako bodo gledalci »brali« dogajanje in se prepuščali senzoričnim dražljajem oziroma iskali pravo mero, da se ponudi določene konkretne, prepoznavne vsebinske asociacije in dovolj zanimivih dražljajev, učinkov, presenečenj in občutkov, da se lahko gledalci povezujejo z dogajanjem in k njemu s svojo pozornostjo tudi vračajo.

V dogajanje smo postopoma vnašali oblake, ki se igrajo s Soncem, elemente vetra, ki jih divje premetava, zvočnost dežja in barve mavrice, ob katerih se vremenski pojavi razelektrijo ter ob katerih izvajalec gledalce povabi na oder. S temi dogodki smo ustvarili dramaturgijo predstave, ki ponuja kratke, pomensko in uprizoritveno zaokrožene prizore ter obenem omogoča smiselni potek od začetka do konca, obenem pa poskrbi za spremembe v dogajanju, tempu, vzdušju in občutkih – ustvari dogodivščino. Vse od počasnejšega, umirjenega začetka, ob katerem se lahko gledalci navadijo na novo

situacijo in se počutijo varne, prek živahnejših dogodkov in pospešenih ritmov do zaključne umiritve.

Tako so se začetne, še zelo osnovne in nedefinirane ideje razvijale prek preiskovanja, dodajanja različnih plasti in vidikov ter sprotnega luščenja, odvzemanja in izčiščevanja. Nekatere ideje v praktičnem odrskem delu delujejo povsem drugače od pričakovanega, nekatere je potrebno opustiti, ker ne funkcionirajo v celoti in niso združljive z drugimi, nekatere se preoblikujejo in dobijo drugačno vlogo. Različni elementi se nenehno prepletajo in ko se spremeni en element, to vpliva tudi na druge, zato je proces poln sprememb in prilagoditev. Vse ideje potrebujejo praktično delo, da zaživijo na ustrezen način.

Kako je kaj sprejeto in kako deluje, smo se učili in preverjali tudi na podlagi odzivanja malčkov in otrok na nekaj testnih izvedbah. Tu se je kot največja težava pokazala interaktivnost. Želja po vključevanju in aktivnosti, po seganju po Soncih je bila ogromna, zato smo se odločili, da kljub prvotni nameri vzpostavimo distanco med odrskim dogajanjem in gledalci. Tako gledalci ne sedijo okoli odrskega prostora. V nadaljevanju smo veliko pozornosti namenjali temu, da izvajalec z njimi ohranja stik in komunikacijo z obrazom, izrazi, pogledi in besedami ter da otroke aktivno vključimo v dogajanje na odru na nekoliko bolj usmerjen način – v točno določeni situaciji, ob mavrici, ko se tempo nevihtnega divjanja že poleže in umiri, ter z neposrednim povabilom. Tako smo ohranili željo po skupni igri, sodelovanju, dotiku, a jo zamejili, ji postavili jasne naloge (pobiranje žarkov) in meje ter omogočili tudi zaključno umiritev. In morda pustili tudi sledi čarobnosti Sonca in njegovih mehkih žarkov, mavrice, skupnega preživetega dneva s Soncem in vseh nas pod žarenjem z neba ter ... gledališča.

DRAG!

PREDSTAVA RUMENA PIKA NA NEBU NAJMLAJŠE POVABI V VIZUALNO POETIČNO IN GIBALNO RAZIGRANO POKRAJINO SONCA, OBLAKOV, MAVRICE IN ZVEZD. PA TUDI V SVET UPRIZORITVENE UMETNOSTI.

A KDAJ JE ČAS ZA PRVI OBISK GLEDALIŠČA IN KAJ TA LAHKO PRINESE MALČKOM, KI ŠE NE MOREJO ZBRANO SLEDITI DOGAJANJU OD ZAČETKA DO KONCA TER POVEZOVATI VSEH NJEGOVIH DELCEV V ENOVITO ZGODBO? OB TEM VPRAŠANJU ŽELIMO Z VAMI DELITI NEKAJ UVODNIH MISLI, KI IZHAJAJO IZ RAZLIČNIH SPOZNANJ NA PRESEČIŠČU GLEDALIŠKIH IN OTROŠKIH SVETOV TER S KATERIMI SMO PREVERJALI TUDI NAŠ PRISTOP PRI USTVARJANJU RUMENE PIKE NA NEBU.

VSAKA PREDSTAVA, NAMENJENA TUDI MALČKOM, V PREPLETU RAZLIČNIH PREDMETOV, OBLIK, BARV, VELIKOSTI IN TEKSTUR, SVETLOBE, ZVOKA IN TELES V GIBANJU USTVARJA SVOJ POSEBEN RITEM IN ATMOSFERE, KI NEŽNO NAGOVARJAJO ČUTE MALIH GLEDALCEV. VIZUALNI IN ZVOČNI IMPULZI SE DAJEJO NA RAZPOLAGO INTUITIVNEM DOJEMANJU. ENOSTAVNI ELEMENTI IN SITUACIJE NAPELJUJEJO NA POZNANE PODOBE IZ VSAKDANA TER, UMETNIŠKO PREOBLIKOVANI, DIŠIJO PO NEZNANEM IN VZNEMIRLJIVEM. GLEDALIŠČE JE MAGIČEN PROSTOR SLIKOVITIH SVETOV, KI SE DOTIKAJO Z NAŠIMI. JE PROSTOR OPAZOVANJA, PREPUSTITVE DOGAJANJU IN ZAZNAVNIH DRAŽLJAJEM, OB KATERE SE LAHKO UJAME OTROKOVA SPONTANA POZORNOST IN RADOVEDNOST.

TUDI RUMENO PIKO NA NEBU SMO SNOVALI Z MISLIJO NA DOŽIVLJANJE NAJMLAJŠIH, DA BI ODRSKO POTOVANJE SONCA IN DRUGIH NARAVNIH POJAVOV ZAŽARELO V USTVARJALNEM POLETU DOMIŠLJIJE IN ODZVANJALO V DOŽIVLJAJSKEM SVETU MLADIH GLEDALCEV. DA BI SE SREČALO Z NJIHOVO POZORNOSTJO, JIH PODPRLO PRI PREISKOVANJU POJAVNEGA, KDAJ PRESENETILO, VZBUDILO OBČUTJA IN PUSTILO VTISE. POPOTOVANJE SONCA SUGESTIVNO IN NEVSILJIVO VODI OD JUTRANJEGA PREBUJANJA DO VEČERNE PRAVLJICE, S KATERO SE ZAZIBLJEMO V SANJE. NEKOLIKO STAREJŠIM GLEDALCEM TAKO PONUDI PREPOZNAVEN VSEBINSKI OKVIR, VSE PA PRED ZAKLJUČKOM DNEVA POVABI POD PISANO OKRILJE MAVRICE, V SKUPINSKO IGRO, RAZISKOVANJE IN DOTIK. NE NAZADNJE JE GLEDALIŠČE ZA MALČKE IN OTROKE PRAV TO, NEŽNO POVABILO V OPAZOVANJE IN STIK S SVETOM OKOLI NAS, V ODKRIVANJE IN OBČUTENJE NJEGOVE ČAROBNOSTI, V IZKUŠNJO, SKOZI KATERO SE VZPOSTAVLJAMO IN ŠIRIMO POGLED IN KI JE LAHKO TOLIKO BOLJ PRIJETNA V VARNEM OKOLJU GLEDALIŠČA, KO SMO OBDANI Z DRUGIMI GLEDALCI IN ŽARKI DOMIŠLJIJE.

VSE TO OSTAJA Z NAMI TUDI PO KONCU PREDSTAVE, S POGOVOROM IN RAZLIČNIMI IGRIVIMI AKTIVNOSTMI PA LAHKO POSKRIBIMO, DA SE IZKUŠNJA RAZŠIRI, POVEŽE Z ELEMENTI V OTROKOVEM VSAKDANJEM OKOLJU IN NAVDIHNE NOVA RAZISKOVANJA. ZATO DODAJAMO NEKAJ PREDLOGOV ZA AKTIVNOSTI PO PREDSTAVI, KI JIH SEVEDA PRILAGODIMO OTROKOVI STAROSTI, MOŽNOSTIM IN ZANIMANJEM.

SPLOŠNE IZTOČNICE ZA POGOVOR

STAREJŠE OTROKE SPODBUJAJMO, DA GOVORIJO, KAJ SE JE DOGAJALO V PREDSTAVI.

KAJ VSE SE JE POJAVILO V PREDSTAVI? KATERE PREDMETE SO SI ZAPOMNILI? KATERE BARVE IN OBLIKE?

KDO JE BIL NA ODRU?

POGOVARJAJMO SE, KAKO SO SE POČUTILI, KO SO GLEDALI PREDSTAVO.

KAKŠNI SO NJIHOVI VTISI?

S _ _ _ _ I _ Ž _ _ _ _

KAKO JE, KO NAS SONČNI ŽARKI BOŽAJO PO TELESU? NAJ NAŠI PRSTI POSTANEJO SONČNI ŽARKI, KI SE SPREHAJAJO PO OBRAZU IN GLAVI MALČKA TER NADALJUJEJO POT NAVZDOL PO CELEM TELESU. NATO ROKE POSTANEJO MOČNEJŠI ŽARKI, KI BOŽAJO Z DLANMI. VLOGI TUDI ZAMENJAMO.

PREDSTAVLJAJMO SI, DA SMO SONCE, NAŠE ROKE IN NOGE PA NJEGOVI ŽARKI. RAZGIBAJMO TELO IN ZAPLEŠIMO, KOT DA SMO SONCE.

OTROCI LAHKO NARIŠEJO SONCE. KAJ ŠE SODI NA SLIKO? SPODBUDIMO JIH, DA DODAJO DRUGE ELEMENTE IN DOPOLNIJO SLIKO.

POIŠČIMO RAZLIČNE PESMI IN SKLADBE, KI GOVORIJO O SONCU.

O _ _ _ _ _

KAKŠNI VSE SO LAHKO OBLAKI? POIŠČIMO IN SI POGLEJMO RAZLIČNE SLIKE OBLAKOV. STAREJŠI OTROCI LAHKO PRIPOVEDUJEJO, KAJ JIM PODOBA POSAMEZNEGA OBLAKA POVE, ALI SI IZMISLIJO KAKŠNO ZGODBO O TEH OBLAKIH.

KAKŠNE OBČUTKE VZBUJAJO OBLAKI? JIH LAHKO SLIŠIMO? IMAJO VONJ? KAKŠNI SO NA OTIP? PREVERIMO RAZLIČNA OBLAČILA, ODEJE, PREDMETE, MATERIALE, KI JIH NAJDEMO DOMA, IN SPODBUDIMO OTROKE, DA IZBEREJO TISTE, KI JIH SPOMINJAJO NA OBLAKE.

M _ _ _ _ _

KAKO JE BILA V PREDSTAVI PRIKAZANA MAVRICA?

KATERE BARVE SO PRISOTNE V MAVRICI? POIŠČIMO PREDMETE V RAZLIČNIH BARVAH IN SESTAVIMO SVOJO MAVRICO.

ZA MAVRICO JE ZNAČILNA POLKROŽNA OBLIKA, KI JO LAHKO VZAMEMO TUDI KOT NEZAKLJUČENO CELOTO IN IZHODIŠČE ZA DOPOLNITEV. NA VEČ LISTOV PAPIRJA NARIŠIMO TAKŠEN POLKROG V RAZLIČNIH BARVAH MAVRICE. TO NAJ SLUŽI KOT IZHODIŠČE ZA OTROKOVO RISBO.

V _ _ _ _ _

S PIHANJEM USTVARIMO ZVOK VETRA: LAHEN IN TIH VETRIČ, PA GLASEN IN MOČAN VETER. KO SE UMIRJEN VETRC PRELEVI V MOČNO PIHANJE, SE SPREMEMI TUDI RITEM. IGRAJMO SE Z RITMOM SPREMEMB: S PLOSKOM ROKE VETER POSTANE MOČAN IN BUČEN, Z NASLEDNJIM PLOSKOM SPET UMIRJEN IN TIH. UVEDEMO LAHKO ŠE DODATNE ZNAČILNOSTI VETRA, BURJO, STRELE IPD. IN USTVARIMO PRAVO VETRNO SKLADBO.

ZVOKU VETRA PRIDRUŽIMO ŠE GIBANJE. KAKO BI SE GIBALI OB ZVOKU PRIJETNEGA POLETNEGA PIHANJA? PA OB BUČNEM VETRU PRED NEVIHTO?

LAHKO S PIHANJEM PREMAKNEMO RAZLIČNE PREDMETE, NA PRIMER LIST PAPIRJA NA MIZI ALI PAPIR, KI GA DRŽIMO PRED USTI, ROBČEK, KUHINJSKO KRPO ...?

SPREMENIMO SE V VETER, KI PIHA V RAZLIČNE DELE SVOJEGA ALI OTROKOVEGA TELES. KAKŠEN VETER PAŠE ROKI, NOGI, OBRAZU? S KAKŠNE RAZDALJE JE NAJBOLJ PRIJETNO? KAKŠNE OBČUTKE NAM PORAJA?

N _ _ _ _ _ I _ D _ _

KAKO LAHKO USTVARIMO ZVOK PADANJA DEŽJA? IN NEVIHTE? POSKUSIMO NAJTI RAZLIČNE NAČINE.

KAKŠEN JE ZVOK DEŽJA? KO BO DEŽEVALO, SE SPOMNIMO NA PREDSTAVO, POGLEJMO SKOZI OKNO IN PRISLUHNIMO DEŽNIM KAPLJICAM. KAJ VSE SLIŠIMO? JE ZVOK OKOLJA DRUGAČEN KOT KADAR NE DEŽUJE? KAJ VSE SE ZDI DRUGAČE? LAHKO RAZLOČIMO POSAMEZNE KAPLJICE DEŽJA?

KAKŠEN JE OBČUTEK VODE NA ROKI? PREIZKUSIMO Z OTROKI RAZLIČEN STIK KOŽE Z VODO: KO POŠKROPIMO NJIHOVE ROKE S KAPLJICAMI VODE ALI S PRŠILKO, KO PRIDRŽIJO ROKO POD PIPO ALI JO POTOPIJO V POSODO Z VODO.

PREIZKUSIMO RAZLIČNE »LUŽE« IN NJIHOVO PLJUSKANJE. RAZLIČNE POSODE NAPOLNIMO Z MANJŠO ALI VEČJO KOLIČINO VODE IN VANJE SPUSTIMO NEKAJ PREDMETOV. KAKO PADEJO? ALI POTONEJO ALI PLAVAJO? KAKO SE ODZOVE VODA?

A _ _ _ _ .

MNENJE STROKOVNE KOMISIJE

“Rumena pika na nebu, uprizoritev, ki je namenjena najmlajši publiki in njenim prvim srečevanjem z uprizoritvenimi umetnostmi, mehko materialnost iz tekstilov zasnovane scenografije nežno spaja z minimalističnim koreografskim pristopom, ki skozi gibanje interaktivno raziskuje odrske rekvizite. V sami dramaturgiji je spretno ujeta ravnotežje med izčiščeno zgodbo o enem izmed naravnih pojavov in med avtonomnostjo odrskega dogajanja, s čimer se potek odlično prilagodi ciljni starosti. S končnim povabilom k aktivnemu raziskovanju in s poudarkom na uprizoritvi kot primarno izkustvenem kinestetičnem doživetju predstava Rumena pika na nebu najmlajšim omogoči prve stike z uprizoritveno formo ter razpira trenutke čudenja, radovednosti in igre.”

SPLETNA PLATFORMA ZLATA PALIČICA _ Maša Radi Buh, Martina Peštaj in Blanka Gombač

RECENZIJE

PLATFORMA NEODVISNI: <https://www.neodvisni.art/refleksija/2023/12/soncni-princ-ip-pa-pika/>

PORTAL SIGLEDAL: <https://veza.sigledal.org/kritika/poligon-za-domisljijo-in-soustvarjanje-r>

REGIONALNA PLATFORMA OD MALIH NOGU:

<https://odmalihnogu.org/gledaliska-predstava-kot-trenutek-za-cudenje/>

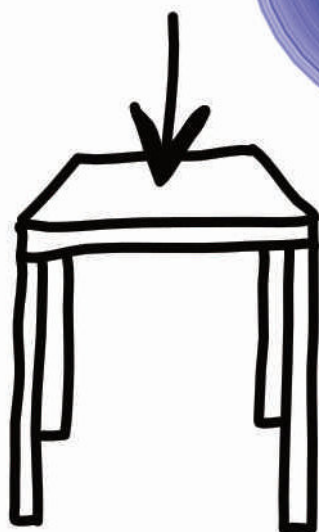
VTISI

VRTEC VRHNIKA, SKUPINI ROSIKA IN KOMARČEK:

<https://vrtec-vrhnika.si/rumena-pika-na-nebu/> , <https://vrtec-vrhnika.si/izlet-z-avtobusom-v-bevke/>

V OKVIRU BIENALA TEKSTILNE UMETNOSTI BIEN:

<https://www.gorenjskiglas.si/article/20230612/C/230619976/1040/sonce--tekstil-in-umetnost>

N —

N — — — .